

Μπάμπης Συριόπουλος

ΚΚΕ και ΛΑΕ αναδεικνύουν τον «αλυτρωτισμό των Σκοπίων» και κλείνουν τα μάτια στην επιθετική τάση των μακεδονομάχων

Η συζήτηση για τη Συμφωνία των Πρεσπών ανάμεσα στις δυνάμεις της αριστεράς ή σε όσες αυτοπροσδιορίζονται ως τέτοιες παρότι έχει συγκεκριμένο και «ειδικό» χαρακτήρα έχει μεγάλη σημασία. Για μια ακόμα φορά το γενικό συμπυκνώνεται στο ειδικό.

Η ομιλία του Δ. Κουτσούμπα κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή είναι ενδεικτική. Ο γ.γ. της ΚΕ του ΚΚΕ ξεκίνησε από τη -σωστή- διαπίστωση ότι η Συμφωνία έχει τη «σφραγίδα» των ΗΠΑ και του πρεσβευτή τους Τζέφρι Πάιατ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Σε άλλο σημείο ανέφερε:

«Ακριβώς, επειδή η Συμφωνία έχει τη σφραγίδα του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, γι αυτό το λόγο παραμένουν σε αυτή τη Συμφωνία τα βασικά σπέρματα του αλυτρωτισμού».

Ο αλυτρωτισμός βρίσκεται σύμφωνα με τον Κουτσούμπα στην αναφορά του συντάγματος της Βόρειας Μακεδονίας για «*μακεδονική ιθαγένεια και γλώσσα*» που «αφήνει περιθώρια για μελλοντικές αμφισβητήσεις». Σύμφωνα με τον γ.γ. του ΚΚΕ ένα τμήμα κατοίκων «*που έμεναν στην περιοχή της γεωγραφικής Μακεδονίας μιλούσαν μια σλαβική διάλεκτο την οποία συνεχίζουν να μιλούν και σήμερα βεβαίως που συνήθως προσδιοριζόταν και έτσι είναι, σλαβομακεδόνικη*». Ωστόσο δεν είναι έθνος καθώς δεν πληροί τα αντικειμενικά κριτήρια που το συγκροτούν. Σύμφωνα με τον Κουτσούμπα

«το κυρίαρχο έθνος που υπάρχει στη FYROM συγκροτήθηκε μετά το Β' Παγκόσμιο

Πόλεμο, στη βάση αυτών των όρων, με την οντότητα όμως που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας».

Μίλησε ο Κουτσούμπας για «αλληλεγγύη, φιλία, κοινή πάλη των λαών». Με ποιους; Με μια «οντότητα» που μιλάει μια «διάλεκτο»; **Ειρήνη και φιλία με τους ανύπαρκτους;** Εννοείται ότι το ΚΚΕ αρνείται εκτός από την ύπαρξη του «μακεδονικού έθνους» και την ύπαρξη ανάλογης μειονότητας στην Ελλάδα. Το ΚΚΕ αποκηρύσσει όλους τους εθνικισμούς και τους αλυτρωτισμούς, αλλά το πρόβλημα (σύμφωνα με αυτό) είναι πως η Συμφωνία ενισχύει τον αλυτρωτισμό της Βόρειας Μακεδονίας, ενώ ο ελληνικός εθνικισμός δημιουργείται εξ αντανάκλασής.

Το επιχείρημα ότι το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό και την αυτοδιάθεση των λαών είναι αξιοποιήσιμα από τον ιμπεριαλισμό δεν μπορεί να οδηγεί στην άρνησή τους

Στο όνομα των υποθετικών «μελλοντικών αμφισβητήσεων» ο Κουτσούμπας αρνήθηκε και το δικαίωμα στην εθνική αυτοδιάθεση και αυτοπροσδιορισμό, και την ύπαρξη και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Το επιχείρημα ότι αυτά τα δικαιώματα είναι αξιοποιήσιμα από τις αστικές κυβερνήσεις και τον ιμπεριαλισμό δεν μπορεί να οδηγήσει στην άρνησή τους (πάντα βέβαια η άρνηση αυτή αφορά στα άλλα έθνη). Και η ψήφος εξάλλου αξιοποιείται από την αστική εξουσία, να την αρνηθούμε; Οι κομμουνιστές παλεύουν για αυτά τα δικαιώματα από ταξική διεθνιστική σκοπιά αξιοποιώντας τα με τη σειρά τους για την εργατική χειραφέτηση.

Η ΛΑΕ φλερτάρει πολύ πιο στενά με το εθνικιστικό ρεύμα. Στις επίσημες διακηρύξεις της ο αντινατοϊκός-αντιιμπεριαλιστικός προσανατολισμός συνυπάρχει με την απόρριψη της μακεδονικής εθνότητας και γλώσσας. Ωστόσο παρά την αποκήρυξη της ακροδεξιάς και του εθνικισμού ο Π. Λαφαζάνης δήλωσε πρόσφατα στη συνέντευξή του στο κανάλι του Πλεύρη στο youtube ότι καλύτερα θα ήταν να ονομάζεται η γείτονα χώρα... **Δαρδανία**. Στην ιστοσελίδα Ίσκρα φιλοξενήθηκε το κάλεσμα του Μίκη Θεοδωράκη για το εθνικιστικό συλλαλητήριο στις 20 Γενάρη ενώ ο Γιώργος Μπούτρης εκπρόσωπος της «Επανεκκίνησης», συνιστώσας της ΛΑΕ, μίλησε στο Σύνταγμα.

Η ΚΟΕ σε ανακοίνωσή της 15ης Γενάρη καταλήγει στο σύνθημα «**όνομα, ταυτότητα και ιστορία δεν παραχωρούνται**» (μιλάμε για κατάντια). Κοινό αίτημα της ΛΑΕ, της ΚΟΕ, του

Μίκη Θεοδωράκη, κειμένων υπογραφών με καλλιτέχνες και προσωπικότητες είναι η διενέργεια **δημοψηφίσματος** για τη Συμφωνία των Πρεσπών «για να εκφραστεί η λαϊκή βούληση». Το ίδιο αίτημα βάζουν και τα συλλαλητήρια. Όσοι από τους προηγούμενους αναφέρονται στην αριστερά και η αντίθεσή τους στη Συμφωνία είναι από αντιιμπεριαλιστική σκοπιά θα έπρεπε να ζητούν δημοψήφισμα με ένα ξεκάθαρο ερώτημα π.χ. για την έξοδο της Ελλάδας από το NATO και όχι για την είσοδο της Βόρειας Μακεδονίας σ' αυτό.

Η συγκαλυμμένη ή απροκάλυπτη υπόκλιση στον ελληνικό εθνικισμό από δυνάμεις της αριστεράς συχνά δικαιολογείται με αναφορές στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του ΕΑΜ, στον αντιιμπεριαλιστικό πατριωτισμό, στο κίνημα ενάντια στα μνημόνια, γενικότερα στους αγώνες που συνέδεσαν την αριστερά και το έθνος.

Όποιες διαφωνίες και να έχει κανείς για τη γραμμή που ακολουθήθηκε στο παρελθόν, για την εθνική ενότητα ή για την ύπαρξη «εθνικής αστικής τάξης», αντίπαλοι ήταν η γερμανική κατοχή, ο αγγλικός και ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός, το NATO και η ΕΕ. Ο στόχος του σημερινού «πατριωτισμού» είναι η Βόρεια Μακεδονία, η Αλβανία και η Τουρκία. Πρόκειται για απροκάλυπτο εθνικισμό που συνδυάζει την υποταγή στις ηγεμονικές καπιταλιστικές δυνάμεις με την επιθετικότητα απέναντι στους γειτονικούς λαούς.

Μα είναι όλοι αυτοί που συμμετέχουν στα συλλαλητήρια εθνικιστές; Το ερώτημα είναι λάθος εξαρχής. Μια επανάσταση δεν είναι σοσιαλιστική επειδή όλοι όσοι συμμετέχουν είναι σοσιαλιστές, είναι τέτοια από τα «έργα» της και σοσιαλιστές γίνονται όσοι την κάνουν. Το εθνικιστικό ρεύμα είναι τέτοιο από τους στόχους του και τα συμφέροντα που εξυπηρετεί και όσοι συμμετέχουν σ' αυτό γίνονται εθνικιστές άσχετα από το τι νομίζουν ότι είναι.

Από τον Λένιν και τον ΔΣΕ στο NATO και την «εθνική γραμμή»

Ο Γιάννης Δραγασάκης, αντιπρόεδρος της κυβέρνησης είπε στην ομιλία του στη Βουλή την Πέμπτη:

«Δεν υπάρχει αριστερό “όχι”! Όσα λάβαρα αντινατοϊκά και να υψώσετε, το “όχι” στη Συμφωνία των Πρεσπών ρίχνει νερό στο μύλο του εθνικισμού».

Είναι το γνωστό σκεπτικό σύμφωνα με το οποίο όσοι είναι αντίθετοι στην ΕΕ είναι ακροδεξιοί.

Οι υπογράφωντες στο κείμενο των 158 καλλιτεχνών δηλώνουν πως «η “Συμφωνία των Πρεσπών” τερματίζει μια πολύχρονη διαμάχη μεταξύ δύο χωρών, προσφέροντας στη συνεργασία και στην αλληλεγγύη των λαών μας». Ο Αλέξης Τσίπρας προσπάθησε στην ομιλία του να οικειοποιηθεί κατά τα γνωστά το Λένιν και την εθνική αυτοδιάθεση, το ΕΑΜ και το ΔΣΕ, ακόμα και την Ειρήνη Γκίνη (Μίρκα Γκίνοβα), την πρώτη εκτελεσμένη του εμφυλίου με τον νόμο 509, κομμουνίστρια δασκάλα από τη σλαβομακεδονική μειονότητα.

Από την άλλη πλευρά η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, Σία Αναγνωστοπούλου καταγράφοντας τη νίκη της ελληνικής «εθνικής γραμμής» επικαλέστηκε υπέρ της Συμφωνίας τον Παύλο Μελά, τους Μακεδονομάχους, τους Ντόρα Μπακογιάννη, Δ. Αβραμόπουλο, Ευ. Βενιζέλο και τον ίδιο τον Α. Σαμαρά. **Τελικά ποιος δικαιώνεται; Η Ειρήνη Γκίνη και ο ΔΣΕ ή η Μπακογιάννη και ο Βενιζέλος;**

Την απάντηση έρχεται να δώσει το κείμενο 33 υποστηρικτών της Συμφωνίας μεταξύ των οποίων οι Στέφανος Μάνος, Θάνος Βερέμης, Αντιγόνη Λυμπεράκη (πρώην βουλευτής του Ποταμιού):

«... εθνικιστικές κραυγές και φοβικά αφηγήματα εκτόπισαν από το προσκήνιο τον κύριο στόχο της συμφωνίας που δεν είναι άλλος από τη σταθερότητα και την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής με την εγγύηση της ΕΕ και του ΝΑΤΟ».

Πηγή: **PRIN**